

Do peřejí

O5 a Radeček

Do peřejí dopadá déšť, voda je krásně bílá
narození uvěří v lež, že na zádech mají křídla

Je to stín, tíha mých ramen, odcházím znaven spát
opouštím to, co by chtěl každý, co mělo mě navždy hřát

Odcházím dobývat ráje
pravdu lhát, v chůzi spát, už nemám zájem
Spouštím člun do chladných vln volným pádem
sám svým pánem
končí sen a nový den už se zvedá

Nesmím se bát zapomenout, co nedá se vrátit zpátky
když nejde stát, musím se hnout a přidat zas nové řádky

Všechno mám, jen slova mi chybí, co bylo by kdyby se ptám
Nevnímám s jak velikou chutí před davem utíkám

Přes den spím a večer vstávám
v nočních hrách cítím strach jak šimrá záda
V holých zdech pění krev, ticho se vkrádá
jak zloděj stáda
otvírá a do mých ran dveře hledá
tak třikrát sláva
a s novým dnem na můj sen prach si sedá